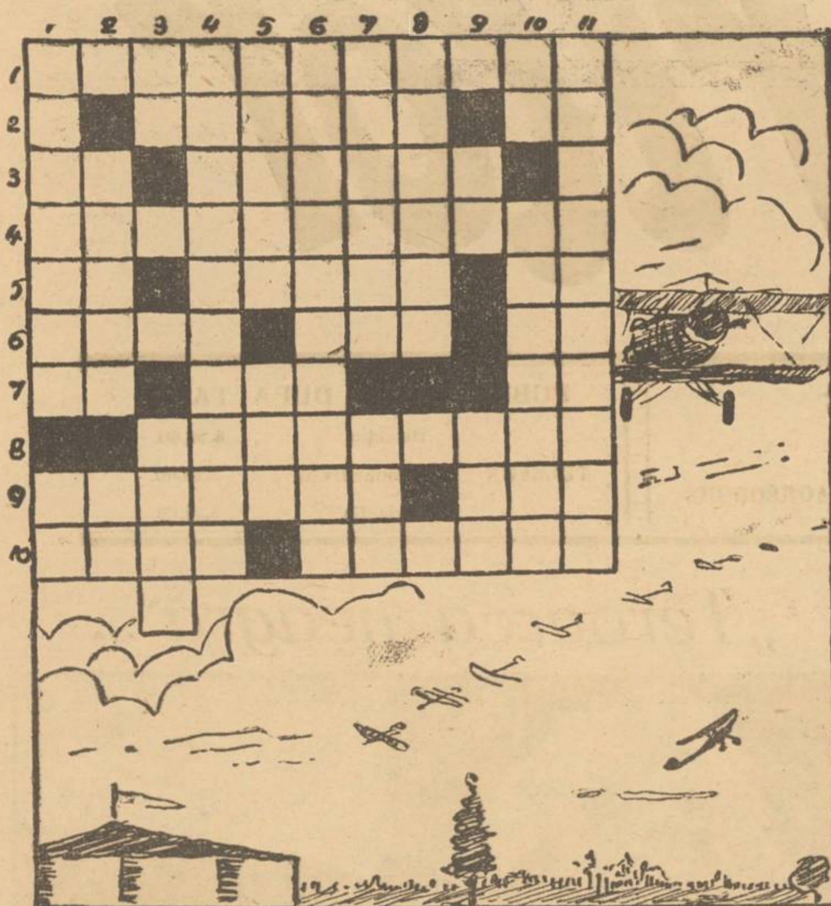
AVIAȚIE

ORIZONTAL: 1) O să bâzâie în jurul lumii; 2) Succesele lui în America, au înconjurat globul; — Ori; 3) Rebus-Lexicon; — Işi făcură leziuni într'un accident de aviație! (Doamne fereşte!); 4) Cupa şi şcoala lui Mircea!; 5) Aşa poate fi considerat Papană; — Oraş în Grecia; EP; 6) Rezultatul unui match; — Refren la colinde — Pron.; 7) Ja moi!; — Fu evacuată din Eden!; — Iad în Rebus!; 8) «Plăsmuiți» un avion; 9) Domnişoara-pilot. (O chea mă Irina!); — Se recomandă cântând; 10) Pasărea asta de pradă, seamănă cu avionul!; — Aviatoarea dispărută în Pacific! (Ce soartă!).

VERTICAL: 1) Car case! (Ce să fac şi eu!); — Bucureşti la început!; 2) A câştigat Cupa lui Mircea!; — Mă culc fără cap şi fără un picior!; 3) Nepe!; — Al treilea clasat pentru cupă; 4) A luat Marathonul anul ăsta; 5) Aici, o greşeală a mea: Apă şi at!; — VBA; 6) O locueşte «cancelarul» Hitler(?!) (art.); 7) Un ı, un e!; — Institutul aviației militare!; 8) Pom din două zaruri!; 9) Posezi o avionetă. (Eşti fericit!); — Acele!; 10) Lac în Africa; — Nu se satură niciodată!; 11) Ce ține de ortopedie.

MIRCEA IORDACHE

BON No. 6

Pentru concursul de jocuri distractive al „Gazetei Sporturilor".

MARŞ

Firea a luat parte la un mare concurs în Polonia

El a reuşit un rezultat onorabil

In Polonia are loc în fiecare an o probă de marş pe distanța de 126 km. între oraşele Kracovia şi Kilce, în amintirea primei legiuni a mareşalului Iosef Pilsudsky —

Concurenții trebue să fie îmbrăcați în uniforma organizației din care fac parte, ranița care să aibă cel puțin 6 kgr., puşcă şi centură cu 2 cartuşiere.

Prima etapă are 45 km., a doua 41 km., iar a treia 40 km.

In această ultimă etapă se face tragere cu puşca la distința de 100 metri — 5 cartuşe într'un minut.

Anul acesta, în mod excepțional, în urma intervenției d-lui Nosovici dela legația polonă din Bucureşti şi a d-lui vice-consul Ene din Lwow a fost admis să participe individual şi Vasile Firea, campionul nostru de marş. La concurs au luat parte peste 400 concurenți.

In urma clasamentului general, Firea a obținut cel mai mare număr de puncte în proba de marş.

Pe distanțele de demaraj, în total 33 km. cu puşcă, raniță şi uniformă militară poloneză, el a reuşit să meargă cu o medie de 10 km. pe oră.

La aceste probe de demaraj, Firea a luat un avans de 5 minute față de cea mai bună echipă de marşăluitori polonezi din care a făcut parte campionul Biriegovoi, clasat al 9-lea la Olimpiada din Berlin.

De prin cluburi

GRIVIȚA convoacă pentru Miercuri 25 August a. c. pe toți jucătorii la un antrenament general ce va avea loc pe terenul UFSR la orele 16.

CLUBUL POLYSPORTIV «COLȚEA» anunță pe această cale pe toți jucătorii dela echipa I-a şi dela juniori să fie prezenți Miercuri — 25 August — pe arena Venus la ora 2 2f2ix p. m. pentru antrenament. Nu se admite nici o lipsă. Tot odată sunt rugați jucătorii să-şi noteze şedința de începere a campionatului, care se ține la sediu-Pasajul Imobiliara, Scara B. etaj. I, Mirecuri orele 5 p. m.

ATLETISM

După Naționale şi înainte de Jocurile Balcanice

Situația atletismului românesc înaintea celei mai mari competiții pe care am organizat-o vreodată

Campionatele României de atletism aşteptate cu înfrigurare de oficiali şi specialişti, cu o legitimă curiozitate de neofiți, au însemnat, pentru primii un succes desăvârşit, iar pentru ceilalți, o propagandă reuşită.

Pentru toată lumea, a 17 ediție a naționalelor a constituit fără îndoială o surpriză plăcută.

Despre toate inovațiile cât şi despre unele lipsuri, ne vor ocupa cu altă ocazie, pentru astăzi să ne fie permis să stăruim asupra laturei pur sportive care pentru noi trece totdeauna pe primul plan.

Progres la alergări

Ne ferim ca dintr'un început să prezentăm cititorilor cifrele. Le lăsăm la urma articolului, ele indicându-ne un net şi categoric progres al alergătorilor noştri în campionatele din acest an. Dar să nu uităm că pista de anul trecut a fost extrem de proastă, influențând într'o mare măsură rezultatele.

Dar iarăşi este un fapt constatat că progresul alergătorilor noştri este indiscutabil în acest an.

SPRINTUL UN SEMN DE INTREBARE

printerii romnâi constituesc un mare semn de întrebare şi numai Jocurile Balcanice ne vor edifica asupra adevăratei lor valori. Posedăm la 100 metri cinci alergători de forțe sensibil egale Trei dintre ei ni se par chiar de o forță. Sunt: Liess-Ghițescu şi Iordache. Ceilalți doi urmează la diferențe atât de mici încât îi vedem de o clasă. Sunt: Covaci şi Dejenariu. Cât despre Berger, nici el nu trebue ignorat. In alte condiții fizice şi cu start bine pus la punct, nu ştim dacă nu ar fi în stare să încurce multe socoteli.

Aşa că foarte bine a făcut Federația că i-a oprit pe toți în vederea Jocurilor.

Dintre ceilalți concurenți de la Naționale toți au fost cu o clasă sub cei menționați mai sus, singuri Kirschner şi Barodi au lăsat o oarecare impresie, restul mai au de lucrat.

Iordache cel mai bun

La 200 metri situația pare ceva mai clară. In primul rând, Iordache s'a impus de o manieră care exclude orice discuție. Alergătorul stadist a făcut şi în finala probei de 200 cât şi pe primii 200 m. dela cursa de 400 m., dovada ca în țară nu este altul mai bun ca el.

Oarecari discuții s'ar putea face pe locul doi, deşi Nemes l-a învins pe Liess cu două zecimi de secundă. Totul este în funcție de cum se va simți Nemes după prima zi a Jocurilor când are de făcut două curse extrem de grele 800 şi 4 x 400 m.

Liess îl credem succeptibil de a alerga sub 23 s.

Ghițescu-Covaci şi chiar Dejenariu sunt momentan de forțe egale. Şi în această cursă Boradi şi Kirschner au fost singurii care s'au impus dintre cei mai tineri. Am regretat absența lui: Nemetz şi Berger.

La 400 metri din nou o netă şi indiscutabilă superioritate a lui Iordache, care în 50 s. 2 a ameliorat cu şapte zegimi recordul național.

Despre acest formidabil alergător, produs al celui mai autentic atletism românesc nu putem avea de cât cuvinte de laudă şi admirație.

Tot ce dorim noi, este să se găsească mijlocul ca acest atlet să-şi mențină forma lui admirabilă până la Balcaniadă, unde are cele mai mari şanse să ne adauge o splendidă victorie.

In urma lui Nemes care s'a resimțit enorm după efortul de Sâmbătă, Lazar în continuu progres, Lăpuşan şi el în dificultate. Ne pare rău că nu i-am văzut pe : Beran şi Nemetz, care după părerea noastră ar fi cei doi alergători capabili alături de : Iordache şi Lazar să ne câştige 4 x 400 m. la Balcaniadă. Căci formele cu Lăpuşan şi Nemeş după ce aceştia au alergat 800 nu ni se pare de loc fericită.

La 800 m. duelul Lăpuşan şi Nemes nu s'a putut termina decât la egalitate, dar cu un nou record şi cu şansa de a nu fi atât de rău dominați la Jocurile Balcanice.

In urma lor o adevărată revelație, frații Ruck dela Braşov care după 11 ani de activitate au reuşit Sâmbătă o splendidă performanță.

Dudas-Lazar-Beran, au absentat, răpind desigur din interesul cursei.

SURPRIZA CAMPIONATELOR: KIS

Kiss a fost desigur surpriza campionatelor, de altfel victoria lui nu trebue să ne surprindă.

Atletul dela U. D. R. a reuşit să se impună dela reuniune la reuniune. A început sezonul cu 4 m. 44 s. şi a câştigat titlul cu 4 m. 11 s. Un progres care indică reale calități.

In urma lui Dinu Cristea care a alergat cu mult curaj, Olaz şi el în continuu progres şi aMnea care ne-a arătat că nu a dispărut.

Radu Ioniță bolnav, nu a luat parte; atletul din Braşov trebue urmărit pentru Jocurile Balcanice, unde F. R. A. are posibilitatea de a întrebuința pe Kiss-Radu Ioniță la 1500 m. şi pe Dinu Cristea şi Olaz la 5000 m.

Avem impresia că Olaz este net superior lui Lahny. O încercare nu ar strica.

La 5000 şi 10 km. Dinu Cristea a câştigat cum a vrut dominându-şi net adversarii.

Lahny s'a clasat al doilea, dar noi credem că dacă Olaz nu se prezenta, braşoveanu trebuia să încline. L-am urmărit pe Olaz la antrenamentul patrulei şi este alergător capabil să termine sub m.

La 10 km. alături de Dinu Cristea noi nu-l vedem pe Gociu deşi stadistul a alergat excelent ci pe grănicerul Popescu care alături de Dinu ar face un tandem redutabil.

Cu aceasta am terminat capitolul alergărilor şi acum prezentăm cititorilor un tabel comparativ care cuprinde rezultatele campionatelor din 1936 şi 1937 şi de unde se poate constata ca excepție făcând la 100 m. toate rezultatele din acest an sunt mai bune.

Propele	1936	1937
100 metri	11 s. 2	11 s. 3
200 metri	24 s.	22 s. 4
400 metra	51 s. 9	50 s. 2
800 metri	2 m. 6 s. 8	1 m. 59 s. 2
1500 metri	4 m. 27 s.	4 m. 11 s. 2
5000 metri	16 m. -4 s.	15 m. 37 s. 2
10000 metri	33 m. 42 s.	33 m. 21 s.

In numărul de mâine cursele cu garduri.

CAMOR

75 la sută reducere pe C. F. R. pentru Balcaniada atletică

In urma intervențiunilor făcute de către Federația Română de atletism, consiliul de administrație a C. R. F. a aprobat pentru publicul din provincie care vrea să participe la jocurile balcanice ce se dispută în zilele de 5—8 şi 12 Septembrie la Bucureşti, o reducere 75% din prețul biletului întreg, atât la ducere cât şi la întoarcere.

Viza biletului se va face gratuit în incinta stadionului Principele Carol unde se dispută Balcaniada.

Această măsură luată de direcțiunea C. F. R. va aduce un public numeros din provincie, contribuind astfel la reuşita complectă a jocurilor balcanice.

Atleții turci se pregătesc pentru Jocurile Balcanice

ISTANBUL 23 (Intersport). — Prima zi a meetingului internațional de atletism organizat de Federația Turcă, ca pregătire în vederea Jocurilor Balcanice a dat următoarele rezulate:

110 m. garduri: Szabo (Ungaria) 15 s. 5, Barin (Turcia) 15 s. 6;

100 m. plat: Gyenes (U.) 10 s 4, Nagy (U.) 10 s 6;

800 m. plat: Gombos (U.) 2 m 0 s, Kalitzi (T) 2 m 1 s 9;

Lungime: Somlo (U) 7 m., Nagy (U) 6 m 88;

Greutate: Csany (U) 14 m 44, Kadik (T) 13 m 02

3000 m: Nemetz (U) 9 m 4 s 5, Ardan (T) 9 m 22;

Prăjina: Zsuffka (U) 4 m 06, record maghiar;

800, 400, 200, 1000: M. A. C. 3 m. 27 Turcia 3 m. 32 record turc.

MOTOCICLISM

Cum s'au comportat alergătorii în cea mai spectaculoasă probă a „Marelui Premiu al oraşului Braşov"

Lipsa de spațiu nu ne-a permis, zilele trecute să ne ocupăm de felul cum s'au comportat alergătorii motociclişti în „Marele Premiu al oraşului Braşov", competițiune de viteză pe circuit, consumată acum şase zile.

Nu am renunțat însă la acest lucru şi — mai bine mai târziu decât niciodată — vom consemna astăzi, meritele fiecărui alergător.

A TOUT SEIGNEUR...

...începem deci, cu Teofil Kunz, câştigătorul importantei competițiuni.

Deşi debuta în această specialitate, campionul de coastă al Româniel, a concurat în stil de mare campion, a trecut în fruntea lotului când a vrut şi a câştigat cu vădite resurse.

Spre a face o cursă plină de tact şi precizie, câştigătorul „Marelui Premiu", nu a depus prea mari eforturi. A lucrat mai mult cu capul şi, în demn cirac al lui Marin Moraru, a dobândit victoria în cel mai select dintre loturile aliniate vreodată la noi.

Victoria a fost pregătită cu deosebită pricepere — rutina lui Moraru a însemnat o mare contribuție — şi a fost obținută conform prevederilor.

Realizatorul succesului de Dumineca trecută este un alergător cu vaste posibilități, fără îndoială, cel mai bun din câți posedă motociclismul românesc.

Nu credem să greşim afirmând că, Teo Kunz este capabil să figureze onorabil chiar şi în cele mai pretențioase loturi internaționale, în care credem că nu va întârzia să apară.

NICOLAE IONESCU-CRISTEA

Ocupând locul al doilea la sosire, dupăce s'a clasat al treilea în „Marele Premiu al Bucureştilor", Nicolae Ionescu - Cristea a dovedit că este, pe drum, la fel de bun ca şi pe pistă.

A condus mult timp dansul şi poate că ar fi terminat mai aproape de învingător dacă insista pânăla urmă. A înțeles însă că Teo Kunz mai are resurse şi, în consecință, un efort în plus, nu-şi avea rostul.

IOAN POPA

După performanța dela Braşov, Ionescu-Cristea îşi conservă titlul de vedetă a motociclismului dela noi. A fost învins, este adevărat; dar a cedat unui om de necontestată clasă internațională şi aceasta nu-i puțin.

După victoria din „Marele Premiu al Bucureştilor" se impunea ca Ioan Popa să joace un rol mai însemnat în cursa dela Braşov. A terminat al treilea şi destul de departe.

Circuitul nu i-a fost pe plac, în aptitudinile lui intrând parcursurile cu linii drepte mai lungi. Cu alte cuvinte, Ioan Popa nu se simte la largul său, atunci când este obligat să vireze des şi să jongleze cu frâna şi acceleratorul.

Totuşi, performanța lui rămâne meritoasă, întrucât nu este uşor să termini în primele locuri ale unei probe în care şi-au dat întâlnire protagoniştii sportului cu motor dela noi.

NICOLAE NICOLICI

Revelația anului acestuia, fostul campion național ciclist de fond, Nicolae Nicolici, s'a comportat la fel de bine ca în precedentele eşiri.

Deşi nu se găsea în perfectă condițiune fizică şi pe deasupra acceptase startul fără un antrenament eficace, a jucat în cursă, rol de vedetă, isbutind chiar, în primele tururi, când rezultatele febrei care îl sgâlțâise în ajun nu-şi spuseseră cuvântul, să joace rol de leader.

Este un alergător de mare valoare căruia i sunt rezervate multe onoruri.

ION CRAIOVEANU

Fără să emită mari pretenții, Ion Craioveanu s'a purtat admirabil, reuşind să se claseze al cincelea. Nu este deloc rău, pentru un alergător care debuta în cursele pe circuit.

Dacă va persevera nu este exclus să-şi facă loc în rândul vedetelor.

LAZAR GEORGESCU

rămâne statuia perseverenței. Nu a lipsit dela startul niciunei probe însemnate, isbutind totdeauna să figureze onorabil. Rămâne alergătorul cel mai regulat al nostru şi are marele merit de a nu ceda niciodată lupta, insistând chiar şi pentru locurile cari nu sunt de frunte.

CONSTANTIN VOLUNTARU

Concurând pe o maşină insuficient de rapidă şi cu care nu era acomodat, Constantin Voluntaru s'a comportat cum nu se poate mai bine. Este probabil că, dacă distanța era îndoită, ar fi terminat în primele rânduri.

ION SALARU

a terminat şi acest „Mare Premiu", ceiace este îndeajuns de mult dacă se ține seama că totdeauna a alergat pe cilindrate mici şi de rândul acesta a pilotat, ca şi Constantin Voluntaru ,o maşină cu care nu era acomodat.

In demn sportiv, Ion Salaru este mulțumit de performanța sa şi, nu are dece să nu fie.

GHEORGHE MERCHEŞEANU

Deşi a abandonat pe urma şficuirei penei pinionului dela motor, Gheorghe Mercheşeanu rămâne una din revelațiile „Marelui Premiu" dela Braşov.

Cât timp a putut merge, a figurat în primele rânduri, deşi îşi încerca, pentru prima oară, norocul într'o probă publică.

Este un alergător de urmărit.

EMIL PAVEL ŞI ANDREI ZILAHY

Braşoveanul Emil Pavel şi clujeanul Andrei Zilahy au rămas alergătorii perseverenți pe care i-am cunoscut în trecut. Nu au realizat prea mare lucru, nefiind îndeajuns de bine ajutați de maşinile ce conduceau.

ERICH LAUTMANN

Braşoveanul nu ştie să termine o cursă şi nu s'a desmințit nici de rândul acesta. Până în momentul abandonărei a figurat frumos.

A. MARGINEANU

Singurul intrus a fost A. Margineanu. Credem că, pe viitor, oamenii cari se înscriu numai cu scopul de a se plimba pe circuit, trebuesc trimişi la... plimbare.

MARIN MAREŞ ŞI IOSIF ROMAN

Dintre cei doi accidentați, Marin Mareş a fost cel care s'a comportat bine şi care, fără accident ar fi terminat în locul al cincilea.

Iosif Roman, în schimb, a înotat prin coadă, din cauza insuficienței maşinii ce pilota.

JENNY DUMITRESCU

Pedala de aur

de Emil Iencek

IV

— Pentruce, d-le şef, a îndrăznit mama să-l întrebe.

— O să instalăm aci un post nemțesc, a informat-o cu glas scurt şi sever şeful şi a plecat cu cei doi ulani.

Mamă-sa s'a conformat, n'avea încotro — şi a doua zi s'au instalat nemții. Au pus telefon, au bătut o placă de tablă la poartă şi a început forfoteala.

Nemții nu erau aşa de răi cum se spunea. Dan o ducea destul de bine şi începuse, în preajma lor, s'o rupă şi pe limba lui Goethe.

Dar a venit retragerea nemților, debandada şi mizeria.

Pentru motive pe care nu le-a priceput bine atunci, dar pe care le bănuia, mama sa a fost nevoită să vândă casa, după ce, fără să-l întrebe, cu câteva săptămâni înainte, îi vânduse şi bicicleta.

Prețul luat pe casă a fost o nimica toată.

S'au mutat undeva pe ostradă îmbâcsită, pe Pieptănari, dincolo de linia ferată de Giurgiu, — «peste şină» — cum i se zicea prin partea locului.

Războiul s'a sfârşit, lumea era veselă, începea refacerea, renaşterea.

Dar pentru el a început mizeria.

Bani nu erau. Mamă-sa lucra din greu, pe unde şi ce putea, iar câştigul era mic.

Dan împlinise 17 ani.

Un domn de pe o stradă vecină— lumea îi spunea domnu Păcuraru, cu un serviciu bun în oraş, la o bancă — îi înlesnise angajarea în birourile fabricei de automobile «FRA» situată dincolo de Jilava şi la 10 km. de oraş.

La început fusese pus să claseze hârtii să copieze scrisori, să ducă corespondeța mai însemnată şi printre altele să ajute în biroul technic, desenatorului.

Drumul, în fiecare zi, îi răpea două ore, deşi o lua «pe şină» şi dădea tocmai la cantonul de dincolo de satul Progresul pe şoseaua Giurgiului.

Iarna, de multe ori, întârzia, sau când troenea lipsea o zi, sau două, până ce se făcea potecă.

Era însă scuzat, într'o măsură oarecare, fiindcă venea pe jos. Mai marii fabricei, inginerii şi directorii îl vedeau, dese ori, în fuga maşinilor, întinzând pasul pe poteca alăturată drumului, sau urcat în sania sau faetonul vreunui lăptar.

Pricepându-se la desen, dintr'o simplă închinație sau pentru că-i plăcea şi avea talent, Dan devenise ajutorul desenatorului fabricei.

Inginerii erau mulțumiți de desenele sale promițătoare, şi-i indicaseră să rămână numai în biroul technic.

Muncea mult.

Leafa îi fusese mărită. Avea acum 2000 lei şi trecuse mai bine de un an decând fusese angajat.

Işi făcuse toate socotelile. Ii trebuiau 5000 lei, dar el nu putea plăti decât în rate şi cel mult 300 lei pe lună. Mai mult nu putea. Trebuia să dea în casă, să-şi plătească ratele la haine, cărți pentru surioara lui mai mică şi altele.

Fiind simpatizat de şefii lui obținuse un împrumut de lei 5000 rambursabil în rate lunare.

De multe ori, seara când eşea de la fabrică la ora 6, aştepta până ce trecea un grup de ciclişti—cursieri — în chiloți şi tricouri, întorcânduse dela antrenament.

Dela fabrică şi până în oraş se ținea după ei. Câteodată vreun ciclist neputând suferi compania acestui intrus începea să pedaleze iute crezând că scapă de el. Dar se înşela el rezistând de multe ori până la Bucureşti.

Aşa l-a cunoscut pe Bobin, la un sfârşit de antrenament.

S'au împrietenit repede, deşi Dan era cu 4 ani mai mic şi nu împlinise 20.

Au început să vină unul la altul.

Bobin avea o colecție din revista «Miroir des Sports» pe care o răsfoiau ore întregi, brodând lungi şi nesfârşite discuții cu subiect ciclist.

Şi-l apropiase foarte mult pe Dan pentrucă văzuse în el calități de adevărat ciclist şi mai avea cu cine să schimbe o vorbă, două, mai alese, despre sportul pedalei.

In scurt timp Dan se înscrisese şi el la «Principele Mircea» unde era înscris Bobin.

In curând urma să se desfăşoare cea mai importantă cursă rezervată începătorilor: «Primii Paşi».

Cursa se alerga pe distanța Bucureşti-Călugăreni-Bucureşti, cu sosirea pe velodromul dela Bellu.

O lună de zile se pregătise cot la cot cu Bobin, care îl asigurase că se va clasa bine, întrucât progresase mult.

Desfăşurarea cursei însă a adus o surpriză: «Dan Gheorghiu câştigă detaşat «Primii Paşi», «Un element cu frumoase perspective», «Un debut şi o victorie». Aşa scriau ziarele apărute a doua zi după cursă.

Cupei câştigate, Dan i-a făcut loc de cinste în cămăruța lui.

Bobin era, poate, mai satisfăcut de cât însăşi Dan, de fapta reuşită, întrucât în el îşi făcea loc mulțumirea maestrului, mândru de elevul său.

Toamna l-a apucat concurând în «Ciclo-cross-ul juniorilor», în care deşi întâlnise elemente mai vechi şi cu mai multe curse la activul lor, izbutise totuşi să se claseze al 5-lea, înscriind şi de data aceasta o frumoasă ispravă.

Datoria către țară trebui să şi-o îndeplinească la Bălți, departe de mediul sportiv al metropolei bucureştene.

Dan a jinduit de dorul celor de acasă şi al Bucureştilor, cele 18 luni au trecut şi armata s'a sfârşit.

S'a înapoiat la fabrică unde îl aştepta o surpriză: locul său fusese ocupat. O politică în sânul fabricei schimbase consiliul de administrație şi primenise radical birourile şi fabrica în parte.

Dan s'a văzut pe drumuri, fără nici o orientare, fără vreo nădejde, pentru ziua de mâine. Peste tot porțile erau închise, nimeni nu auzea.

In zilele acestea de dezolare ar fi vrut s'o ia razna, pe şosea, fără vreo țintă numai să plece să se răcorească. Unde? Nici nu interesa, era suficient că pleca, oriunde numai să plece, să fugă din închisoare îmbâcsită şi mizeră a Bucureştilor.

Dar nu putea să-şi satisfacă dorința: bicicleta şi-o vânduse în timpul armatei. Trebuise s'o vândă.

Dezolat s'a dus la Bobin să-l roage să-i dea pentru o oră «maşina» să facă o plimbare. (Era într'o zi de lucru).

Bobin l-a primit prieteneşte şi bucuros că-l revede. A observat însă că Dan e trist.

(Va urma)